

Sygn. akt IV U 277/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 listopada 2014r. w S.

odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 12 lutego 2014 r. Nr (...)

w sprawie M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 277/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił M. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. M. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że uraz ręki, którego doznał 15 lat temu nie ustąpił i nie pozwala mu na przekwalifikowanie się (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 29 stycznia 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony M. M. do 28 lutego 2014r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 10 maja 2011r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 28 lutego 2014r. k.136 akt rentowych). W dniu 22 listopada 2013r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do

renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.148 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 10 grudnia 2013r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 10 grudnia 2013r. k.150 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 29 stycznia 2014r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.6 – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 29 stycznia 2014r. k.153 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 12 lutego 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 12 lutego 2014r. k.154 akt rentowych).

Ubezpieczony ma wykształcenie zawodowe – ślusarz-spawacz. Przez 7 lat pracował jako spawacz. Nie wykonywał pracy ślusarza. Pracował również jako wartownik, a w okresie pobierania renty jako pracownik ochrony (kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych oraz świadectwa pracy k.3-8 akt rentowych za wnioskiem z 12 stycznia 2000r., wyjaśnienia ubezpieczonego k.25v – nagranie od minuty 1 do 12).

U ubezpieczonego występuje stan po urazie palców II i III ręki prawej z zeszywnieniem stawów PIP i (...) oraz stan po przebytej gruźlicy płuc, ponadto cierpi on na nawracające bóle głowy, nawracające dolegliwości bólowe odcinków szyjnego i lędźwiowego kręgosłupa w przebiegu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatii bez objawów korzeniowych i ubytkowych. Stan zaawansowania tych schorzeń nie powoduje u ubezpieczonego niezdolności do pracy. Rozpoznany uraz palców prawej ręki miał miejsce w 1998r. i był leczony operacyjnie. Po pewnym czasie wykonane były operacje korekcyjne palców tej ręki. Badanie przedmiotowe ubezpieczonego wykazało w obrębie prawej ręki zeszywnienie stawów PIP i (...) palca II i III w zgięciu oraz pełne zakresy ruchomości stawów (...), a także kciuk oraz palce IV i V w normie. W zakresie zaś kręgosłupa prawidłowe zakresy ruchomości odcinków szyjnego i lędźwiowego, objawy korzeniowe obustronnie ujemne i odruchy ścięgnięte symetryczne. Stan kliniczny prawej ręki ogranicza jej sprawność w niewielkim zakresie, pozwala na dość sprawne posługiwanie się prawą ręką podczas rozbierania i ubierania, zdejmowania i zakładania obuwia, przekładania kartek dokumentacji medycznej. Z kolei stan kliniczny może wymagać okresowego leczenia rehabilitacyjnego i farmakologicznego, ale nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy zarobkowej (opinia biegłych z zakresu ortopedii i neurologii k.9-10 akt sprawy).

Ubezpieczony cierpi również na przewlekłe zapalenie śluzówki żołądka w wywiadzie i stan po cholecystectomii w 2008r. Schorzenia te nie powodują u ubezpieczonego niezdolności do pracy. Obecnie nie występuje konieczność przyjmowania leków na stałe, dolegliwości występują sporadycznie, głównie po przyjęciu leków przeciwbólowych (opinia biegłego gastroenterologa k.17-18).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. M. podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania

jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u ubezpieczonego istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzone na tę okoliczność opinie ,tj. opinia biegłych z zakresu ortopedii i neurologii oraz opinia biegłego gastroenterologa dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony nie jest osobą niezdolną do pracy. W złożonych opiniach biegli rozpoznali u ubezpieczonego schorzenia z zakresu narządu ruchu oraz schorzenia gastrologiczne stwierdzając, że stan zaawansowania tych schorzeń nie powoduje u ubezpieczonego niezdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Analizując opinie biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one wiarygodne dowody w sprawie, gdyż wydane zostały przez lekarzy - specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzone były analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniami. Opinie są spójne i należycie uzasadnione.

Ubezpieczony nie zgodził z ustaleniami biegłych z zakresu ortopedii i neurologii, a w szczególności ze stwierdzeniem, że stan prawej ręki ,tj. pourazowe zeszywnienie palca II i III tej ręki z zeszywnieniem stawów PIP I (...) nie powoduje u niego niezdolności do pracy. Podniósł, że biegli wskazali, iż dość sprawnie posługuje się prawą ręką podczas ubierania, rozbierania, zakładania i zdejmowania obuwia oraz przekładania kartek, ale nie na tym polega praca w charakterze spawacza czy ślusarza. W ocenie Sądu należy zgodzić się z powyższą uwagą ubezpieczonego, ale okoliczność ta nie podważa ustaleń biegłych. Wskazane czynności choć nie charakteryzują pracy ślusarza-spawacza to jednak obrazują stan ręki ubezpieczonego. Są to bowiem czynności wymagające sprawności ręki oraz precyzji ruchów. Ponadto oceniając opinię biegłych Sąd miał na uwadze wyjaśnienia ubezpieczonego, który wskazał, że pracując jako pracownik ochrony wykonywał przy użyciu prawej ręki prace porządkowe np. zamiatanie czy odśnieżanie używając do tej ostatniej czynności łopaty. Nie ulega wątpliwości, że wskazana czynność wymaga oprócz sprawności ręki również siły, w tym siły uścisku. Ubezpieczony wskazał, że prawą ręką podnosi ciężary do 5 kg, ponadto korzysta z pewnych narzędzi np. młotka czy śrubokrętu (wyjaśnienie ubezpieczonego k.25v).

W świetle powyższego stwierdzenie biegłych, że obecny stan kliniczny ręki prawej związany z usztywnieniem stawów dwóch palców ogranicza jej sprawność w niewielkim zakresie było uzasadnione. W tym miejscu przypomnieć należy, że zgodnie z przytoczoną wyżej regulacją art.12 ust.3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§1 kpc odwołanie ubezpieczonego oddalił.